

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Galina Stratan

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Serghei Mocanu și de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de către Serghei Mocanu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la recunoașterea refuzului emiterii deciziei ca ilegal și obligarea emiterii deciziei, încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de Serghei Mocanu și de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2015 Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, solicitînd a recunoaște ilegal refuzul nr.04-14/1596 din 04 septembrie 2015 privind emiterea unei decizii în urma examinării plîngerii privind constatarea încălcărilor comise a dreptului la protecția datelor personale, obligarea emiterii deciziei privind constatarea încălcărilor comise a dreptului la protecția datelor personale de către SA „Drumuri Chișinău” și Eugeniu Colesnicenco și încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii a indicat că la 05 august 2015 a adresat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal o plîngere privind constatarea încălcărilor comise a dreptului la protecția datelor personale de către SA „Drumuri Chișinău” și Eugeniu Colesnicenco.

Refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.04-14/1596 din 04 septembrie 2015 îl consideră ilegal, ori la emiterea acesteia s-au ignorat prevederile art.27 din Legea nr.133 din 08 iulie 2011, care obligă Centrul să emită o decizie motivată în urma examinării plîngerii depuse.

Prin hotărîrea Judecătorei sectorului Buiucani municipiul Chişinău din 22 octombrie 2015 a fost admisă parţial acţiunea lui Serghei Mocanu. A fost recunoscut ilegal refuzul Centrului Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal nr.04-14/1596 din 04 septembrie 2015 privind emiterea unei decizii potrivit art.27 din Legea nr.133 din 08 iulie 2011 pe marginea plîngerii lui Serghei Mocanu depuse la Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova la 05 august 2015. A fost obligat Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal să examineze plîngerea lui Serghei Mocanu din 05 august 2015 privind încălcările admise de SA „Drumuri Chişinău” şi Eugeniu Colesnicenco şi să emită actul administrativ corespunzător, potrivit prevederilor art.27 din Legea nr.133 din 08 iulie 2011. În rest, pretenţiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 19 mai 2016 a fost respins, din lipsă de temei, apelurile declarate de Serghei Mocanu şi de către Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal. A fost menţinută hotărîrea Judecătorei sectorului Buiucani municipiul Chişinău din 22 octombrie 2015.

La 13 iunie 2016 Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 19 mai 2016, solicitînd casarea deciziei recurate şi a hotărîrii instanţei de fond, în partea respingerii cerinţelor din cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la examinarea cauzei, instanţele de judecată ierarhic inferioare au interpretat şi aplicat eronat normele de drept material, ori respingînd cerinţa, instanţele greşit au constatat că admiterea parţială a acţiunii constituie o satisfacţie echitabilă. Recurentul nici pînă la moment nu a emis actul administrativ solicitat, fapt ce evidenţiază ilegalităţile intimatului.

Sustine intimatul că prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei ar constituie un remediu echitabil pentru suferinţele pricinuite de reprezentanţii Centrului Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal.

La 11 august 2016 Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 19 mai 2016, solicitînd casarea parţială a deciziei recurate, în parte ce vizează respingerea cererii de apel declarate de Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal şi pronunţarea unei noi hotărîri în această parte, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Mocanu.

În motivarea cererii a indicat că instanţa de apel a aplicat eronat normele de drept material şi nu a reflectat în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altora şi nu a constatat circumstanţele importante pentru soluţionarea corectă a pricinii.

Sușține recurentul că instanța de judecată a dat o calificare incorectă raportului juridic litigios, greșit fiind determinat că Legea cu privire la petiționare nu este aplicabilă în speță.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de Serghei Mocanu și de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ca fiind inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurenți, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență și care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursurilor.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurenților în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestora nu permit

identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Serghei Mocanu și de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Galina Stratulat